

KRUISPUNT VAN VER HEEN

Tekst geschreven door: Edwin Fokkema (FOKK_it)

Oeh, Oeh, Oeh

Overwonnen door onzichtbare
kracht
Gevangen in mijn gedachten zo stil
Zielloos dwalend door de nacht
Door de straten zo eenzaam en kil

De gelukkigen door mij vermeden
Hun geluk, mijn grootste pijn
Voelt eeuwen geleden
Dat het erbij insloop zo venijn

Oeh

Onder mijn arm mijn ziel
Te zwaar om te dragen door mij
alleen
Met de duivel gemaakt deze deal
Op het kruispunt van ver heen

Jouw donkere ogen staren mij aan
Vanachter het raam prikkend
Ik heb je zien staan, maar laat me
gaan!
Jouw aanwezigheid werkt
verstikkend

Ik wil jouw ontvluchten, laat me vrij
Jouw nagels vastgeklampt in mijn
ziel
Vechtend voor mijzelf in deze strijd
Terug naar, voordat ik in deze
waanzin viel

Oeh

Onder mijn arm mijn ziel
Te zwaar om te dragen door mij
alleen
Met de duivel gemaakt deze deal
Op het kruispunt van ver heen

Nee het leven spaart me niet
De gekte met al z'n verdriet
Waarin ik mijzelf kwijt raakte
Nooit gespeeld met open kaarten
Mijn ware ik te verloochen
Zodat anderen mij gedogen
Nooit mijzelf kunnen zijn
Dat deed gewoonweg teveel pijn
Door mijn eigen toe doen, verraad
Mijn ziel hierdoor niet bespaard
Enkel begraven zonder lucht
Mijn ziel slaakt zijn laatste zucht
Terwijl ik voor mijzelf wegvlucht
Vlucht

Oeh, Oeh

Onder mijn arm mijn ziel
Te zwaar om te dragen door mij
alleen
Met de duivel gemaakt deze deal
Op het kruispunt van ver heen

Ver heen
Waarheen?
Waar ga ik heen?
Zo stil, zo alleen
Zo Alleen

Oeh, Oeh

Oeh, Oeh, Oeh, Oeh, Oeh